

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXII. — Wydana i rozesłana dnia 5. października 1916.

Treść: № 341. Rozporządzenie, tyczące się uregulowania obrotu niektórymi gatunkami dziczyzny.

341.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 4. października 1916,

tyczące się uregulowania obrotu niektórymi gatunkami dziczyzny.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zatrudnia się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Polityczne władze krajowe utworzą biura odbioru dziczyzny, które mają przyjmować dzicyznę dostarczaną im stosownie do przytoczonych niżej postanowień w celu pokrycia zapotrzebowania instytucji dobra publicznego, w szczególności kuchni wojennych, wszelkich innych instytucji uprawnizacyjnych i organizacji konsumentów i rozdzielać ją według wskazówek politycznej władzy krajowej.

Minister spraw wewnętrznych może co do dziczyzny, która ma być dostarczana w poszczególnych obszarach administracyjnych, wydać specjalne zarządzenia.

§ 2.

Skoro zostanie podane do wiadomości biuro odbioru dziczyzny, mają uprawnieni do polowania

obowiązek z ogólnego odstrzału zajęcy w okresie polowania sprzedać biuru odbioru, wyznaczonemu przez polityczną władzę krajową (§ 1.), po ustanowionej w § 3. cenie oznaczone poniżej ilości, a mianowicie:

z ogólnego odstrzału zajęcy, wynoszącego więcej, niż 100 aż do 500 sztuk	40%
z dalszych 500	60%
z dalszych 1000	80%
z każdej dalszej ilości	90%

Z ogólnego odstrzału grubej i sarniej zwierzyny, wynoszącego conajmniej 3 sztuki, ubite w okresie polowania po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, należy sprzedać trzecią część oznaczonemu w pierwszym ustępie biuru odbioru po cenach, ustanowionych w § 3.

Dostawiać należy całe sztuki. Zamiast wynikających z obliczenia ułamków należy dostarczyć jedną całą sztukę.

Co do stopniowej dostawy dziczyzny, która ma być sprzedana według poprzednich postanowień, należy starać się osiągnąć porozumienie między uprawnionymi do polowania a biurem odbioru.

Uprawniony do polowania winien z dzicyzną, którą ma oddać biurowi objęcia, obchodzić się w sposób odpowiedni i troskliwie i jeżeli inaczej się nie porozumiano, odesłać ją do wspomnianego biura przestrzegając wszelkich ostrożności, jakie są w zwyczaju ze względu na łatwe psucie się towaru.

O odesłaniu należy zawiadomić biuro odbioru.

Przewóz koleją lub okretem odbywa się na rachunek i bezpieczeństwo biura odbioru, które

ponosi całe ryzyko od chwili dostawienia zwierzyny do zakładu przewozowego.

Uprawnieni do polowania mają zawiadomić biuro odbioru w dniach 31. października, 30. listopada i 31. grudnia o wysokości swego odstrzału.

§ 3.

Biura odbioru mają płacić uprawnionemu do polowania za zwierzynę, dostarczoną im stosownie do § 2., następujące ceny:

1. za kilogram jeleniny	2 K 20 h,
2. za kilogram sarniny	3 K 50 h,
3. za zajęce od sztuki	4 K 50 h,

Ceny te mają zastosowanie do zwierzyny w stanie nierozebranym, jeleni i saren wypatroszonych, wraz ze skórą lub skórką, jeleni i saren bez rogów, od poczty lub stacyj kolejowej miejsca nadania, względnie od miejsca polowania, jeżeliby przewóz pocztą lub koleją był niemożliwy lub niegospodarny.

§ 4.

Ceny, jakie od biura odbioru jakież od oddzielonych przez nie miejsce wolno za dziczyznę żądać, oznaczy polityczna władza krajowa w tym ostatnim przypadku na wniosek biura odbioru.

§ 5.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów jakież za każde współdziałanie przy udaremnieniu zobowiązań w tem rozporządzeniu ustanowionych, o ile czyn nie podlega karze surowszej, będzie polityczna władza powiatowa karala grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.*)

W razie niewypełnienia obowiązku dostawy, określonego w § 2., będzie nałożona prócz jednej z powyższych kar jeszcze kara pieniężna, wynosząca za jedną sztukę grubiej zwierzyny 500 K za jedną sztukę sarniej zwierzyny 100 K, a za jednego zajęcia 10 K.

Grzywny pieniężne i kary pieniężne należą odesłać do politycznej władzy krajowej, która użyje je na cele aprowizacji ubogiej ludności.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Leth wlr.

Handel wlr.

*) Zobacz Dz. u. p. Nr. 367 z r. 1916.